

18. ИСУС НАЈБОЉИ ПРИЈАТЕЉ

(На глас број 47. и 72.)

1. Ко је тај, што с' за нас тру-ди, Да бу - де - мо

бла - же - ни? Ко је што нас ву - че к'се - би?

2. Пре нег' на свет родисмо се, На уму си им'о нас:
Да ми неби пропанули, Ти претрпље крст за нас.
3. Људи љубе пријатеље, Даље љубав не иде;
Ти душмане Твоје љубиш, У смрт за њих с' предаде.
4. Милост Твоју искусисмо, Светлост, снагу, крв и Дух;
Од грехова Ти нас чистиш, Обнављаш нам срце, ум.
5. Колико л' си већ блаженства, Приправио за нас Ти.
За страдањем дође радост. - Овде и у вјечности.
6. Спаситељу, крвца Твоја, Срце наше дира сво.
Нека Тебе уживамо, Ко Те има благо ј' то.
7. Ти приправи душе наше, Да годимо Теби тек,
Кроз свет овај Ти нас води, Не остављај за навек!
8. Водиш ли нас мрачном стазом, Светлост си нам ипак Ти.
Кад у смрти нас нестане, Гледаћемо лице Ти.
9. Зато, јер си љуб'ве вредан, Љубимо Те душом свом;
И у смрти и мукама, Душа жели за Тобом,
10. Свете, никад од Господа, Одвојит' нас нећеш ти;
Нек је стална љубав наша, Док с' у сјају Он јави.